

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8572/2551

กรมศุลกากรโจทก์ บริษัทเพิสท์ อิมพอร์ต เอกซ์พอร์ต จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 219,

พระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา 23, ป.พ.พ. มาตรา 193/12, ป.พ.พ. มาตรา 193/30, ป.พ.พ. มาตรา 1336

ย่อ / หลักกฎหมาย

อุทธรณ์ของโจทก์ที่ว่า สิทธิเรียกร้องของโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ตามมูลสัญญายังไม่ขาดอายุความ เนื่องจากสิทธิเรียกร้องของโจทก์ต้องเริ่มนับตั้งแต่ล่วงพ้นกำหนดทวงถามจึงไม่เกินกำหนด 10 ปี และกรณีที่โจทก์ฟ้องเรียกเงินชดเชยค่าภาษีอากรตามฟ้องเป็นการใช้สิทธิติดตามเอาทรัพย์สินคืนตาม ป.พ.พ. มาตรา 1336 ซึ่งไม่มีกำหนดอายุความนั้น เป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งเคยมีคำพิพากษาของศาลฎีกาวินิจฉัยข้อกฎหมายดังกล่าวมาแล้ว และยังไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงแนวคำวินิจฉัยเดิม อุทธรณ์ของโจทก์จึงไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณา ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษา

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้เงิน 8,774,402.77 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี จากต้นเงิน 4,711,090.75 บาท นับถัดจากวันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยที่ 1 ขาดนัดยื่นคำให้การ จำเลยที่ 2 ให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลภาษีอากรกลางพิพากษาให้จำเลยที่ 1 คืนหรือชดใช้เงินชดเชยค่าภาษีอากรตามมูลค่าบัตรภาษีจำนวน 4,711,090.75 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 31 มกราคม 2539 ในต้นเงิน 499,349.01 บาท นับแต่วันที่ 24 มกราคม 2539 ในต้นเงิน 499,349.01 บาท ในต้นเงิน 498,493.30 บาท และในต้นเงิน 414,705.80 บาท นับแต่วันที่ 19 มกราคม 2539 ในต้นเงิน 498,775.42 บาท นับแต่วันที่ 10 มกราคม 2539 ในต้นเงิน 498,493.30 บาท นับแต่วันที่ 26 มกราคม 2539 ในต้นเงิน 474,020.01 บาท นับแต่วันที่ 29 มกราคม 2539 ในต้นเงิน 414,705.80 บาท และนับแต่วันที่ 22 มกราคม 2539 ในต้นเงิน 498,493.30 บาท กับต้นเงิน 414,705.80 บาท จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ดอกเบี้ยถึงวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 6 กรกฎาคม 2550) คำนวณแล้วต้องไม่เกิน 4,063,312.02 บาท ตามที่ขอ กับให้จำเลยที่ 1 ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 5,000 บาท และให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ค่าฤชาธรรมเนียมระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 2 ให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรวินิจฉัยว่า อุทธรณ์ของโจทก์ที่ว่า สิทธิเรียกร้องของโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ตามมูลสัญญายังไม่ขาดอายุความ เนื่องจากสิทธิเรียกร้องของโจทก์ต้องเริ่มนับตั้งแต่ล่วงพ้นกำหนดทวงถามจึงไม่เกินกำหนด 10 ปี และกรณีที่โจทก์ฟ้องเรียกเงินชดเชยค่าภาษีอากรตามฟ้องเป็นการใช้สิทธิติดตามเอาทรัพย์สินคืนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1336 ซึ่งไม่มีกำหนดอายุความนั้น เห็นว่า เป็นอุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมายซึ่งเคยมีคำพิพากษาของศาลฎีกาวินิจฉัยข้อกฎหมายดังกล่าวมาแล้วและยังไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงแนวคำวินิจฉัยเดิม อุทธรณ์ของโจทก์จึงไม่เป็นสาระอันควรแก่การพิจารณา ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรไม่รับคดีไว้พิจารณาพิพากษา จึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ คืนค่าธรรมเนียมศาลชั้นอุทธรณ์แก่โจทก์ ส่วนค่าทนายความชั้นอุทธรณ์ให้

เป็นพับ.

องค์คณะ

วีระพล ตั้งสุวรรณ · งามอาจ โรจนสุพจน์ · วีระศักดิ์ นิตามณี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/8572/2551>